

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: III/ 0 1 2 1 5 - 0 / 2021	
Érkezett: 2021 MÁJ 12.	
Példány: /	Kezelőiroda: <i>Készenitve</i>
Melléklet: 7 db	

Az ügy száma: Kfv.III.37.491/2019/6.

A tanács tagjai: dr. Kovács András a tanács elnöke
dr. Rák-Fekete Edina előadó bíró
dr. Fekete Ildikó bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Nehéz-Posony Katinka egyéni ügyvéd

Az alperes: Országos Rendőr-főkapitányság
(1139 Budapest, Teve utca 4-6.)

Az alperes képviselője: dr. Váradi Nóra kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
20.K.32.656/2018/8.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati eljárást felfüggeszti, és kezdeményezi az Alkotmánybíróságnál a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 26. § (2) bekezdés a) pontjának alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának általános és a konkrét ügyben történő kizárását.

A végzés ellen felülvizgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2017. október 27-én 17 óra 20 perc körüli időben a Gellért téri metróállomás kijáratánál tartózkodott, és egy péksüteményt fogyasztott, amikor két rendőr odalépett hozzá és igazoltatták. A felperes – elmondása szerint – kirívó magatartást nem tanúsított, míg a rendőrök előadása alapján azzal, hogy többször feléjük pillantott, gyanút keltett és az összes körülményt

Kfv.III.37.491/2019/6.

mérlegelve az öltözete, a csomagja, a helyszín, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 26. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott jogkörénél fogva az Országos Rendőr-főkapitányság által 2017. szeptember 28-án az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv részére a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 30. §-a, valamint a BM rendelet 26. §-a alapján, 29000/38107-23/2015-2017. ált. számon 2017. október 1-jén 00:00 órától 2018. január 31-én 24:00 óráig Magyarország teljes közigazgatási területére elrendelt fokozott ellenőrzés (a továbbiakban: ORFK határozat) alapján döntött úgy a járőrvezető, hogy intézkedés alá vonják a felperest.

- [2] A felperes azzal egyidejűleg, hogy az igazolványait átadta az intézkedő rendőrök részére, többször kérdőre vonta őket, hogy mi az oka az igazoltatásnak. A felperes elmondása szerint az igazoltatás során az intézkedő rendőrök roma származására utaltak.
- [3] A felperes még aznap panaszt terjesztett elő a Független Rendészeti Panasztestületnél, amely a panaszt az FRP/442/2017/Pan. számú határozatával elbírálva alapjogot sértő intézkedést nem állapított meg, így azt áttette az intézkedést foganatosító szerv – a Készenléti Rendőrség Rendészeti Igazgatóság – vezetőjéhez.
- [4] A Készenléti Rendőrség Parancsnoka a 2018. március 22-én kelt 29022/105/7-4/2018 RP számon hozott elsőfokú határozatában a felperesnek a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés elleni panaszát, mint megalapozatlant elutasította. Megállapította, hogy a felperes igazoltatására az Rtv. 30. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az ORFK határozatban foglaltakra – a közbiztonság, a közrend és az államhatár rendjének védelme érdekében jogszerűen került sor. Az ügyel kapcsolatban keletkezett rendőri jelentésekből és a meghallgatás során tett nyilatkozatokból megállapította, hogy nem volt diszkriminatív jellege a rendőri intézkedésnek.
- [5] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 29000/105/56/2018.P. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A bíráskodással kapcsolatos megjegyzés elhangzása kapcsán rögzítette, hogy az eljárás adatai alapján nem tekinthető bizonyítottnak az, hogy az intézkedés bármely szempontból sértette volna a részrehajlásmentesség követelményét. Az igazoltatás indokaival kapcsolatban megállapította, hogy a fokozott ellenőrzés keretében a rendőrség felhatalmazást kap az adott helyszínen tartózkodó személyek ellenőrzésére, azonban arra nincs lehetősége, hogy a fokozott ellenőrzés hatálya alatt minden személy ellenőrzése megtörténjen. Az adott intézkedésnek minden esetben valamilyen konkrét további indoka kell, hogy legyen, ami ebben az esetben egyrészt a panaszos viselkedése, másrészt külső megjelenése volt. Indokai szerint a felperessel szemben pár percig történt az intézkedés, ami arányban állt az intézkedés által elérni kívánt közbiztonsági céllal. Az alaptörvény-ellenességre való felperesi hivatkozás kapcsán megállapította, hogy közigazgatási eljárás keretében e kérdéskör vizsgálata nem lehetséges.
- [6] Az alperesi határozattal szemben a felperes keresetet terjesztett elő, melyben annak megváltoztatását és annak megállapítását kérte, hogy a rendőri intézkedése során hátrányos megkülönböztetés érte bíráskodását és vélt nemzetiséghez való tartozása miatt. Cáfolta a rendőrség által hivatkozott igazoltatásra okot adó körülményeket. Indítványozta az eljárás felfüggesztését és az Alkotmánybíróságnál a fokozott ellenőrzés BM rendeletben foglalt rendelkezéseinek és az ORFK határozat alaptörvény-ellenessége vizsgálatának kezdeményezését.
- [7] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokai szerint a fokozott ellenőrzést elrendelő határozat biztosította az igazoltatásra való felhatalmazást, így azt a rendőrség megfelelő jogalap birtokában hajtotta végre és az intézkedés nem ok nélkül került foganatosításra. Az elsőfokú bíróság a rendőrök által előadottakat figyelembe véve elfogadta, hogy a felperes több alkalommal a rendőrök felé tekintett, amivel gyanút keltett és öltözete, valamint ezen magatartása miatt és a fokozott ellenőrzés elrendelése okán döntöttek úgy, hogy

Kfv.III.37.491/2019/6.

vele szemben intézkedést kezdeményeznek. Érvelése szerint mivel az intézkedés rövid ideig tartott, az arányosság követelménye sem sérült.

- [8] Az elsőfokú ítélet ismertette az Rtv. 13. § (2) bekezdés iránymutatását a részrehajlásmentes intézkedési kötelezettségről, majd megállapította, hogy az iratanyag áttanulmányozását követően semmilyen olyan adat vagy körülmény nem merült fel, amelyből a diszkriminatív intézkedésre lehetett volna következtetni. Megjegyezte, hogy a fokozott ellenőrzést elrendelő határozat alaptörvény-ellenességének vizsgálatára irányuló kérelmet külön végzéssel elutasította.
- [9] A felperes az elsőfokú ítélet ellen előterjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Indítványozta, hogy a Kúria a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 126. § (1) bekezdés b) pontja és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 32. § alapján a per felfüggesztéséről határozzon, és kezdeményezze az ORFK határozatnak és a BM rendelet 26. § (2) bekezdés a) pontjának alaptörvény-ellenességének vizsgálatát az Alkotmánybíróságnál. Egyrészt abból az okból kifolyólag, mert az ügyben alaptörvény-ellenes normatív határozat és jogszabály került alkalmazásra. Másrészt azért, mert a jogerős ítélet azzal, hogy elfogadta a fokozott ellenőrzésről szóló ORFK határozatra való hivatkozást az igazoltatás jogalapjául megsértette a felperesnek az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerinti magánélethez való jogát, a XV. cikk (2) bekezdése szerint egyenlő bánásmódhoz való jogát és a XXVII. cikk szerinti szabad mozgáshoz való jogát, hiszen, az ORFK határozat és az annak alapjául szolgáló BM rendelet e jogokat szükségtelenül és aránytalanul korlátozza.

Az alaptörvény-ellenesség megállapítása iránti indítvány jogi indokai

- [10] A Kp. 34. § b) pontja szerint a bíróság hivatalból vagy kérelemre, a polgári perrendtartás szabályainak alkalmazásával kezdeményezheti az Alkotmánybíróság jogszabály, jogszabályi rendelkezés, közjogi szervezetszabályozó eszköz vagy jogegységi határozat alaptörvény-ellenességének megállapítására, továbbá nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányuló eljárását.
- [11] Az idézett Kp. rendelkezés rögzíti azokat az esetköröket, amely esetekben az Abtv. 25. §, 32. § és 37. §-a lehetővé teszi az alkotmánybírósághoz fordulást konkrét utólagos normakontroll-eljárás keretében.
- [12] A Kúria álláspontja szerint az ORFK határozat nem képezheti a bírói kezdeményezés tárgyát, mivel az nem jogszabály és nem minősül a jogalkotásról szóló 2010. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (1) bekezdés szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköznek sem, ugyanis az alperes nem feleltethető meg a Jat. 23. § (1) bekezdésében nevesített – normatív határozat kiadására jogosult – állami szerv egyikének sem, ebből következően az ORFK határozat tekintetében az Abtv. 25. § és 37. §-a alapján nincs lehetőség utólagos normakontroll-eljárás kezdeményezésére. A Kúria megítélése szerint az ORFK határozat a Kp. 4. § (3) bekezdés c) pontja szerinti általános hatályú rendelkezésnek minősül, és amely, mint a Kp. szerinti közigazgatási cselekmény a Kp. 4. § (5) bekezdésében foglaltak szerint lehet közigazgatási jogvita tárgya. Mindezt jelen bírói indítványnak az ORFK határozata nem tárgya.
- [13] Jelen Abtv. 25. §-a szerinti bírói kezdeményezés tárgya a felperessel szemben foganatosított rendőri intézkedés jogalapját képező jogszabály, a BM rendelet 26. § (2) bekezdés a) pontja a következő okokból.
- [14] Az Rtv. 30. §-a alapján a rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítására, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása

Kfv.III.37.491/2019/6.

érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja.

- [15] Az Rtv. végrehajtására szolgáló BM rendelet 26. § (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a fokozott ellenőrzés összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység, amelynek során a rendőrhatóság illetékességi területét vagy annak egy részét lezárják, és az ott tartózkodókat igazoltatják.
- [16] A BM rendelet 26. § (2) bekezdés a) pontja a fokozott ellenőrzés végrehajtását az ország egész területén vagy több megye illetékességi területén az országos rendőrfőkapitány, a bűnügyi országos rendőrfőkapitány-helyettes, a rendészeti országos rendőrfőkapitány-helyettes rendelheti el.
- [17] Az Rtv. rendelkezései a fokozott ellenőrzés esetén is körülhatárolható feltételek teljesülése esetén teszi lehetővé a fokozott ellenőrzést, és ennek keretében végrehajtott igazoltatást. A fokozott ellenőrzés rendőri vezető által elrendelt módon, az Rtv.-ben meghatározott valamely konkrét célból, az általa meghatározott nyilvános helyen, vagy a kijelölt közterületen folytatható.
- [18] Az Rtv. 30.§ tartalma a BM rendelet 26. § (1) bekezdésének konkretizáló rendelkezéseire is figyelemmel egyértelműen megállapítható. Eszerint a fokozott ellenőrzés egy összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység, amely már magában foglalja, hogy az a rendőri vezető által meghatározott célhoz kötött, kijelölt területen és csak addig tartó intézkedés, amíg az feltétlenül szükséges.
- [19] Az igazoltatás az Rtv. 29. §-a alapján egy célhoz kötött intézkedés, amely megkívánja, hogy az adott helyzetben fennálljon olyan körülmény, amely indokoltá teszi, hogy miért éppen az adott személyt kell ellenőrizni. A fokozott ellenőrzés jogintézményének egyik tartalmi eleme, hogy az azzal érintett területen tartózkodó személyeket minden további indok nélkül lehet is igazoltatni.
- [20] A fokozott ellenőrzés esetében ezt a célt az Rtv. alapján a rendőri vezető határozza meg a konkrét területen és az adott időpontban a sorozatos és súlyos jogsértések bekövetkezésének nyilvánvaló és közvetlen veszélye miatt. Ennek a célnak a minél gyorsabb és eredményesebb elérése érdekében az Rtv. és a BM rendelet már nem várja el további körülmény fennállását, hanem minden személy igazoltatását elrendeli. Éppen azzal növeli a rendőri intézkedések gyorsaságát, hogy nem várja el a rendőröktől a további körülmények fennállásának vizsgálatát, hanem az utasítás alapján a rendőrnek intézkedési kötelezettséget keletkeztet. Ez tehát egy adott területre koncentrált célzott rendőri intézkedés a jogsértő cselekmények gyors megszüntetése érdekében. Ekkor a rendőrség egy sor alapvető jogot korlátoz, de ez a jogkorlátozás szükséges, hogy az adott területen a rendőrség minél előbb és hatékonyabban léphessen fel és arányos is, mert csak meghatározott területre és időre szól.
- [21] A BM rendelet 26. § (1) bekezdése és a fokozott ellenőrzés jogintézményének fent kifejtett értelmezése szerint Magyarország egész közigazgatási területére elrendelt fokozott ellenőrzés gyakorlatilag azt jelenti, hogy az országban tartózkodó minden személyt igazoltatni kellene, ez pedig ellentétes az Rtv. idézett rendelkezésével, amely szerint a közterület kijelölt részén tartózkodók és oda belépők vonhatók ellenőrzés alá. A BM rendelet Rtv.-vel való ellentéte ott is tetten érhető, hogy míg a BM rendelet a közterület kijelölt részének tekinti az ország teljes területét, a törvény alapján a közterület kijelölt része vonható fokozott ellenőrzés alá.
- [22] Az Alaptörvény 18. cikk (3) bekezdése szerint a Kormány tagja törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján, feladatkörében eljárva, önállóan vagy más miniszter egyetértésével rendeletet alkot, amely törvénnyel, kormányrendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes.
- [23] Ilyen körülmények között a Kúriának azt kellett megállapítania, hogy a BM rendelet 26. § (2) bekezdés a) pontja ellentétes az Rtv. 30. §-ával, amely sérti az Alaptörvény 18. cikk (3) bekezdésében biztosított jogforrási hierarchiát.

Kfv.III.37.491/2019/6.

- [24] Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata szerint a jogállamiság [B] cikk (1) bekezdés] alkotmányos alapját jelentő jogbiztonság elvének egyik garanciája a jogforrási hierarchia érvényesülése. A jogforrási hierarchia azt jelenti, hogy az alacsonyabb szintű jogszabály tartalma nem lehet ellentétes magasabb szintű jogszabály rendelkezéseivel {3132/2013. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [42]; 3152/2016. (VII. 22.) AB határozat, Indokolás [14]}. A jogszabályoknak a jogforrási hierarchiában elfoglalt helyét az Alaptörvény rögzíti [15. cikk (4) bekezdés, 18. cikk (3) bekezdés, 32. cikk (3) bekezdés, 41. cikk (5) bekezdés], a magasabb szintű jogszabállyal ellentétes szabályozás ezért egyúttal az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdésének a sérelmét is jelenti, amely szerint jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel” {3019/2017. (II. 17.) AB határozat, Indokolás [26]}.
- [25] Másodlagosan – amennyiben a BM rendelet 26.§ (2) bekezdés a) pontja nem ütközne az Rttv. 30. §-ába – szükséges előadni, hogy a Kúria számára nem egyértelmű a szükségessége és arányossága sem a BM rendelet 26.§ (2) a) pontja által lehetővé tett jogkorlátozásnak, mely alapján külön jogalap nélkül lehet az országban igazoltatásokat végezni anélkül, hogy törvény vagy más jogszabály ez elé bármilyen időkorlátot állítana, hiszen a határozott időtartamra elrendelt fokozott ellenőrzés meghosszabbítása, ismételt elrendelése esetén a határidő meghatározása, döntően a hatóság szabad belátásán (diszkrécióján) alapszik, annak egyértelmű és előre kiszámítható törvényi korlátja nincs.
- [26] A felperesi álláspont szerint az elsőfokú ítélet azzal, hogy elfogadta a fokozott ellenőrzésről szóló ORFK határozatra való hivatkozást az igazoltatás jogalapjául megsértette a felperesnek az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerinti magánélethez való jogát, a XV. cikk (2) bekezdése szerint egyenlő bánásmódhoz való jogát és a XXVII. cikk szerinti szabad mozgáshoz való jogát, hiszen a BM rendelet e jogokat szükségtelenül és aránytalanul korlátozza, és ezt a nézetet a Kúria se tartja minden alap nélkülnek.
- [27] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában következetesen alkalmazott, az európai alkotmánybíróságok és az EJEB gyakorlatából származó arányossági tesztet az Alaptörvény a következők szerint kodifikálta: Az I. Cikk (3) bekezdése kimondja, hogy az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.
- [28] Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az alapjogot korlátozó szabályozás akkor alkotmányos, ha alkalmas valamely legitim jogalkotói cél elérésére, továbbá megfelel a szükségesség és arányosság követelményeinek. Az emberek egyes alapvető jogainak korlátozásához legitim cél lehet mások alapvető jogainak védelme (...) továbbá az állam intézményes (objektív) alapjog-biztosítási kötelezettsége (...) valamint egyes alkotmányos közcélok érvényesítése. (...) Az állam csak abban az esetben korlátozhatja az alapjogokat, ha a legitim célok védelme más módon nem érhető el.” „Az alapjog korlátozásának alkotmányosságához tehát szükséges, hogy a korlátozás megfeleljen az arányosság követelményeinek: az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya megfelelő arányban legyenek egymással. A törvényhozó a korlátozás során köteles az adott cél elérésére alkalmas legenyhébb eszközt alkalmazni.” (39/2007. (VI. 20.) AB hat.)
- [29] Az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) joggyakorlata értelmében a magánszféra védelméhez való jog (8. cikk) elsődlegesen védi az egyént a magánszférába történő hatósági, állami beavatkozástól. A magánélethez való jog azonban a 2. bekezdés szerint nem korlátlan. Az EJEB gyakorlata értelmében a 8. cikk 2. bekezdése szerint bármilyen beavatkozás csak akkor igazolható, ha az törvényes („törvényben meghatározott”), a 8. cikk 2. bekezdésében hivatkozott, jogszerű célt vagy célokat szolgál, és ha az adott cél eléréséhez egy demokratikus

Kfv.III.37.491/2019/6.

társadalomban szükség van rá. Ezt a rendelkezést az EJEB szerint „mivel az Egyezmény által garantált valamely jog korlátozásáról szól, szűken kell értelmezni.“ (ld. Szabó és Vissy kontra Magyarország, 58.)

- [30] A Gillan and Quinton v. UK (Application no. 4158/0, 76. bekezdés) 2010. január 12-i ítéletben, amelynek az Egyesült Királyság rendőrségének igazoltatási, átvizsgálási jogosultsága és ezzel kapcsolatos gyakorlata volt a tárgya, az EJEB emlékeztetett: ahhoz, hogy egy magánszférába történő beavatkozás „törvényben meghatározott” legyen, kell legyen alapja a hazai jogban és meg kell felelnie a jogállamiság követelményeinek, amely az Egyezmény Preambulumából következik és a 8. Cikk tárgyának és céljának lényegi elemét képezi. A jogszabálynak megfelelően hozzáférhetőnek és előre láthatónak kell lennie, vagyis, kellően precízen megfogalmazottnak ahhoz, hogy az egyén ahhoz igazíthassa magatartását. Ahhoz, hogy a hazai jog megfeleljen ezeknek a követelményeknek, jogi védelmet kell nyújtania a hatóságok önkényes beavatkozásaival szemben (77. bekezdés). Alapjogokat érintő ügyekben az Egyezmény alapkövét jelentő demokratikus társadalom egyik alapelvét, a jogállamiságot sértené, ha a végrehajtó hatalom korlátlan vagy ellenőrizetlen jogkörrel rendelkezne. Az ügy kérelmezője szerint a rendőrségnek a vonatkozó jogszabály túl tág diszkréciós jogkört biztosított az igazoltatások és átvizsgálások megvalósítására. Az EJEB arra jutott, hogy a jogszabály által biztosított széles mérlegelési jogkör magában hordozza az önkényes jogalkalmazás egyértelmű kockázatát. A Bíróság szerint az ilyen tágan meghatározott jogkör valóságos kockázatot jelent arra nézve, hogy a rendőrség fekete bőrű vagy ázsiai származású személyekkel szemben aránytalan, diszkriminatív módon alkalmazza a jogszabályt (85. bekezdés).
- [31] A fentiek alapján a Kúria álláspontja szerint a fokozott ellenőrzés végrehajtását az ország egész területére, vagy több megye illetékességi területére lehetővé tevő BM rendelet 26. § (2) bekezdés a) pontja az eredeti jogalkotói céllal és az Alaptörvénnyel ellentétes, továbbá jogsértő helyzeteket eredményezhet, mivel túl tág diszkréciós jogkört biztosít a rendőrség számára az igazoltatások megvalósítására. Mindezt a Kúria megítélése szerint sem zárható ki, hogy az indítvánnyal támadott szabályozás sértheti az Alaptörvény II., VI. és XXVII. cikkeit is.

Záró rész

- [32] Mindezt a Kúria az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 25. §-a, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 34.§-a folytán alkalmazandó Pp. 126. § (1) bekezdés b) pontja alapján az eljárást felfüggesztette és a rendelkező részben foglaltak szerint kérte az Alkotmánybíróságtól az alaptörvény-ellenesség megállapítását, és az érintett jogszabály általános és konkrét ügyben történő alkalmazásának a kizárását.
- [33] A végzés elleni felülvizsgálatot a Kp. 34. § folytán alkalmazandó Pp. 128.§ (5) bekezdése és a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. március 3.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Rák-Fekete Edina s.k. előadó bíró,
Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró

